

ĐÀ LẠT & TÔI

1-Mù sương

Nhiều lần đến với Đà Lạt ,nhiều lần hẹn tôi chơi với – có thi sĩ Hàn Mặc Tử là người đã có cách cảm nhận tinh tế nhất,trúng nhất về đẹp huyền ảo thơ mộng xứ sương ngàn thông reo :

*Ai hãy làm tình chờ nói nhiều
Đến nghe dế ở đáy nước hồ reo
Đến nghe tiếng liêu liêu trong gió
Và đến xem trăng giãi nghĩa yêu.
(Đà Lạt trắng mờ)*

Đà Lạt cao nguyên mù sương gợi nên những tình yêu - trèo lên đỉnh Lang Biang nghe một câu chuyện tình thơ mộng –Ôi ! chàng K'lang và nàng H'biang “chờ có cái chết mới chia lìa đôi lứa” – qua thăm hồ Than Thở gặp một khúc bi ai “đôi thông hai mảnh”. - Du khách ra với lòng dẫu cũng dấy nên sương mù...

Đà Lạt Và Tôi _ (Phan Văn Thọ nh) (T p Ghi)

Written by Ban Bien Tap

Th T , 18 Tháng Sáu 2014 17:52 -

Tôi ch n m t ch ng i ngoài sân Café th y t nhìn sang phía đ i Cù .-đ ng sá Đà Lạt loanh quanh t ng th p, t ng cao buông xĩa nh su i tóc tình nhân - hình nh c xe ng a lóc cóc cu i chi u kéo thành m t v t m u lam trên n n tranh s n d u r ng r c chi l - nhà th p thoáng trong cây,ph th p thoáng trong r ng- Nhìn toàn c nh có th nói đ t giá v b t c góc c nh nào ta cũng đ u ghi đ c nét quy n rữ làm say lòng vi n khách. Nh c sĩ Hoàng Nguyên (1932-1973) t bao gi đã th vào s ng khói Đà Lạt giai đ u v i v i mệnh mang khúc ru tình b t t n :

*Ai lên x hoa đào đ ng chân bên h nghe chi u r i,
Nghe h i giá len vào h n ng i, chi u xuân mây êm trôi.
Thông reo bên su i v ng, l i đ t dào nên ý th
Nghe tâm t m c m ng diu đ t nh t ng t ,
Xuân đi trong m t b c lòng đào nguyên đ p nh chuy n ngày x a.*

*Ai lên x hoa đào đ ng quên b c l n theo đ ng hoa
Hoa bay đ n muôn ng i ng i ng n, r i hoa theo chân ai.
Đ ng tr n nhìn hoa b m r i lòng tr n m b m hoa,
Lâng lâng trong s ng khói r i bàng hoàng theo khói s ng,
L c đ n vào quên lãng r i đ ng hoa l ng b c trong lãng quên.*

*Ôi! Màu hoa đào, màu hoa đào chi u xuân nào.
Ôi! Màu hoa đào nh môi h ng ng i mình yêu,
Ôi! Màu hoa đào đã bao l n vì màu hoa
Mà l khách l ng h n th đ ng chân lãng du.*

*Ai lên x hoa đào đ ng quên mang v m t cành hoa
Cho tôi b t m m ng chi u chi u nhìn mây trôi xa xa,
Ng i v t hôm nao mà lòng còn th ng v n th ng
Bao nhiêu năm tháng cũ mà h n nào tôi v n v ng.
Gi này nhìn s ng khói mà th m m màu hoa trên má ai.
(Ai lên x hoa đào)*

“Màu hoa trên má ai”...- Stephen Leacock nói:”Bi t bao ng i đàn ông ch vì yêu m t má lúm đ ng ti n mà đ i đ t c i nguyên c m t ng i con gái”- ch c tôi cũng v y ch vì cái rám h ng màu hoa đào trên má ai mà ch đ ng “c i “ luôn m t tr i Đà Lạt?

2-Hoa khôn – Hoa đ i

Đà Lạt khí h u ôn hòa đ u mát-h th c v t c cây,hoa lá căng m ng, hăng s c ch t tr ..
Hoa khôn,m i“nàng”m t v dài các kiêu sa làm đ m say lòng nhân th .Tr c h ng,lyx,lay

Đà Lạt Và Tôi _ (Phan Văn Thanh) (Tệp Ghi)

Written by Ban Bien Tap

Thứ Tư, 18 Tháng Sáu 2014 17:52 -

Em, tulip, anh đào, cốm tú cù ... ,tôi xin phép thay mặt loài người vô cùng cảm ơn tạo hóa đã sinh ra em, đã ban tặng, đã bỏ vào quặng đất này những ngấn nước ngọt ngào. - Và sắc, và hương, và dáng vẻ hình hài, và sức hút kỳ diệu...tôi thuở khai thiên lập địa - các bông đã trang điểm cho cuộc sống, đã “xui khi” mà người thêm yêu cái cõi bồng bồng này.

Hoa dãi khế nép, rớt rề bên đường, mà cội trên những mái nhà, thu mình trong kẽ nứt của đá, nằm lẳng lẳng tán nắng thông như thơ thoáng chút mơ cốm tí “em là gái trẻ i bồng hèn mơn” .Hoa dãi ven lối đi – đường thỏ, dã quỳ, forget me not, đóa lan, me đất, bông công anh, trinh nữ, mặt nai, bìm bìm, sim, mua, cúc nút áo, sen cạn..., vụng vụng vớ chân ai, ngóng theo bóng người vớ ý nghĩ thơ: - em biết ...? :

*“Em biết tôi yêu còn gì trong anh
Như cốm đỏ xanh nằm trong sa mơn c
Như ngọc trẻ em, anh lặng im như cát
Chính đất này làm em yêu anh.”*
(Không đ - Lâm Thanh M D)

Hoa dãi không lẳng lẳng kiêu sa, những thỏn thái, sắc màu hiên dẫu của hoa có thể làm sáng rực mặt con đường, mặt khu phố ... hay thỏm chí mặt ngôi nhà của bông hoang. Xuýt phát thì niếm khát khao mãnh liệt, những sợi dây hoa khe khẽ khoanh vờn mãi, vờn mãi bao trùm không gian tràn đầy sinh lực..

Tôi nghĩ đi tìm vẻ đẹp của hoa dãi cũng chính là đi tìm góc khuất tâm hồn của chính mình còn bỏ thỏt lỏc đâu đó bồng nhỏp sống hỏ hỏ, bồng nhỏng toan tính bon chen đỏi thỏng – Hãy ngỏi xuỏng, chỏm tay nâng niu cánh hoa mong manh, ta bỏt gỏp mặt khoỏng trỏi riẻng, thỏy lòng mình tan hòa cùng thiên nhiên, đỏi trỏi.

3-Gỏp hoàng hôn chiỏu củi năm

Có mặt sỏ trùng hỏp đỏi c biỏt đỏi p củn tỏt Kỏ Sỏu (2009), vỏa nhỏn quyỏt đỏi nhỏng hỏu, chia tay đỏi ngỏng hỏp hôm trỏc là hôm sau tôi đi chỏi Đà Lạt. Trút gánh trỏn gian, ngỏi nhỏ nhỏ bóng bay - quy luật tuỏi tác phỏi đỏi ngỏng thỏi, đỏi là thánh cũng phỏi có thỏi 60 !- Vỏn biỏt vỏy song chiỏu củi năm bỏng đỏi ngỏ điỏn kiỏn hoàng hôn của chính mình nỏi núi rỏng mù sỏng ,lòng tôi se sỏt...- Khỏm Cỏm tú củu trong sân chùa Tàu nhỏn tia nỏng xiẻn xiẻn củi chiỏu củu buỏn bã nhìn tôi nhỏ thỏm chia sỏ. Con đỏi xoai xoỏi tỏ phía trên củng Tam quan Thiên Vỏng Cỏ Sát trút xuỏng lỏi vào đỏi i chỏn Đỏi Rỏng – lỏn bỏc trỏ ra xe, con đỏi ngỏ vỏi các bỏc tam củp nghiẻng nghiẻng đỏi, thúc nhỏp chỏn tôi tuỏn nhanh... vỏ phía năm cùng tháng củn.

*Đà Lạt
thì thỏm
chiỏu củi năm nhỏ vỏc sâu hun hút
gỏ lỏng du
đỏi gỏt phiẻu lỏu
bỏn đỏi xanh*

Đà Lạt Và Tôi _ (Phan Văn Thọ nh) (Tệp Ghi)

Written by Ban Bien Tap

Thứ Tư, 18 Tháng Sáu 2014 17:52 -

*tán lá kim
xa vời vợi
gió phồng khoáng
đi lòng thung hú gọi*

*Đà Lạt
chỉ u cuội năm bèo nh bèo
tra gấm vào vè mệnh mông cõi ngoài*

*Đà Lạt
chỉ u cuội năm
đà mây trôi lang thang
khúc câu thơ vào núi.
Langbiang –hoàng hôn lênh láng...*

Nhiều lần lên thăm Đà Lạt, nhiều lần ra với tôi phải ghi “sống”... - Thông xanh đứng thảnh thơi
quanh tôi/Một chút gió gọi trên đồi reo vang !

PHAN VĂN THỌ NH

(Tháng Giêng-2009 – hoàn chỉnh 01.5.2012)